

РЕШЕНИЕ

№ 4422

гр. София, 04.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 20.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2289** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на А. В. И., ЕГН [ЕГН], чрез адв.К. Ч. /САК/ със съдебен адрес [населено място], [улица], против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-000905/20.02.2023 г. по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДВП, издадена от полицейски инспектор Р. Б. Н. в отдел "Пътна полиция" в СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.
В жалбата се твърди, че издадената заповед е незаконосъобразна, неправилна и необоснована, издадена при неправилно приложение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалноправните разпоредби и като такава моли съда да бъде отменена. Моли се за отмяна на оспорената заповед.
В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ч., която поддържа жалбата и претендира присъждане на съдебно деловодни разноски съобразно договор за правна помощ.
Ответникът- полицейски инспектор Р. Б. Н. в отдел "Пътна полиция" в СДВР, не се явява и не изпраща представител.
СГП не изпраща представител и не изразява становище.
Административен съд - София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, приема за установена следната фактическа

обстановка:

На 15.02.2023 г., около 02:00 часа в [населено място], по [улица]от [улица]към [улица]А. В. И. управлявал лек автомобил, марка М. без регистрационни табели с Р. №WDD1173031N364719 и пред №14 при извършената проверка водачът отказва да бъде проверен с техническо средство Д. Т. 5000 №0013 за употреба на наркотични вещества или техните аналози. Бил съставен Акт за установяване на административно нарушение Серия GA № 898613/15.02.2023 г. В обстоятелствената част на акта е видно, че по данни на свидетелите очевидци е установена описаната по-горе фактическа обстановка, като била извършена проверка, от която било установено, че МПС е с прекратена регистрация по чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП, а водачът е с временно отнето СУМПС, с административен акт по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП. Водачът бил изпробван за употреба на алкохол с техническо средство А RDM7510 с фабричен номер 0207, като уредът отчел 0,13 промила концентрация на алкохол в издишвания въздух. В 02:45ч. водачът отказал проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство Д. тест 5000 с фабричен номер 0013. Издаден е талон за изследване номер 113586 за ВМА С. със 7 бр. стикери, връчени на водача в 03:35ч. Въз основа на установената в АУАН фактическа обстановка е издадена ЗПАМ №23-4332-000904 от 15.02.2023г. на основание чл.22 от ЗАНН вр. чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП на А. И. в качеството му на собственик, е заповядано прекратяване регистрацията на МПС с табели с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца и на осн. чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП е отнето свидетелството за регистрация на МПС част II №012261717, както и табели с рег. [рег.номер на МПС]. Въз основа на констатациите в АУАН, че водачът отказва да бъде проверен с техническо средство Д. ТЕСТ 5000 №0013 за употреба на наркотични вещества или техните аналози е издадена и оспорената в настоящето производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171 т. 1 б. "б" от Закона за движението по пътищата, №23-4332-000905 от 20.02.2023г., връчена на жалбоподателя на 28.02.2023г., въз основа на която на А. В. И. е наложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

Обжалваната заповед за прилагане на ПАМ е издадена от компетентен административен орган – полицейски инспектор при СДВР – ОПП. Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Процесната заповед е издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № 513з - 1618 от 26.02.2018г. на директора на СДВР, обективирана изрично в акта. По делото са представени и Заповед №81213-1496 от 06.12.2016г., издадена от министъра на вътрешни работи за възлагане на функции по общо и непосредствено

ръководство на МВР, съгласно която за времето от 07:00 часа на 07.12.2016г. да бъде заместван от Ф. Г. – заместник министър с възложени функции по общото и непосредствено ръководство на МВР, Заповед №81213-1524 от 09.12.2016г. на Ф. Г., с която на осн. чл.165 от ЗДвП определя ГД НП, ГД ГП и Областните дирекции на МВР и Столична дирекция на вътрешните работи да осъществяват контрол по ЗДвП и Заповед №513-з-6324 от 17.08.2018г. за преназначаване на по-висока длъжност в рамките на съответния вид длъжност на държавен служител в СДВР –Р. Б. Н..

Обжалваният акт е издаден на основание нормата на чл. 171, т. 1 б. "б. " от ЗДвП, предвиждаща временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

Като материалноправна предпоставка за издаването на заповед на основание чл. 171, т. 1 б. "б. " от ЗДвП - за временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство, законодателят е предвидил няколко алтернативни хипотези, сред които, като самостоятелно основание е и отказ да бъде проверен с техническо средство, без изискуема кумулативност, с което и да било друго основание по същия законов текст. Административният орган е приел за осъществена именно тази хипотеза, като е посочил в заповедта, че е установено, че на конкретната дата и място А. В. И. управлявал лек автомобил, М. без регистрационни табели с рама №WDD1173031N364719 и е отказвал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство.

По делото не е спорно, а и изрично се потвърждава в хода на откритото съдебно заседание, че жалбоподателят е отказал да бъде проверен с техническо средство, както и е отказал –да бъде проверен и в съответната лаборатория чрез медицинско и химическо изследване пред ВМА. Настоящият състав намира изложените в оспорената заповед фактически обстоятелства за съответстващи на установените в хода на съдебното производство факти и обосноваващи налагането на ПАМ по смисъла на приложената правна норма на чл. 171, т. 1 б. "б" от ЗДвП и оспорената заповед за надлежно мотивирана, при съответстващи си фактически и правни основания.

От събраните по делото доказателства съдът приема за безспорно доказано, че към момента на издаване на процесната заповед жалбоподателят е извършил възприетото от административния орган деяние. Изложеното от жалбоподателя твърдение, че в оспорения административен акт не са налице фактически основания за издаването ѝ, които да обосноват налагането на ПАМ, са неоснователни. В процесната ПАМ е описана фактическата обстановка, както е констатирана и в АУАН, като именно поради отказа на водача да бъде проверен с техническо средство за употреба на

наркотични вещества или техни аналози, за което му е съставен АУАН на 15.02.2023г., е наложена принудителна административна мярка на жалбоподателя по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП. Не се установява от доказателствата по делото тезата на жалбоподателя, че от данните в АУАН неправилно е установено, че е управлявал МПС под въздействие на наркотични вещества или техни аналози – от АУАН се установява, че жалбоподателят е бил проверен с техническо средство и е бил изпробван за употреба на алкохол с техническо средство, което е отчело 0,13 промила концентрация на алкохол в издишания въздух. Не за това е издадена процесната ПАМ, а поради изричния отказ за проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство, поради което е издаден талон за медицинско изследване за ВМА със 7 бр. стикери, връчени на водача на 15.02.2023г. в 03:35 часа. Недоказани са и твърденията на жалбоподателя, че жалбоподателят е посетил лечебното заведение и е дал кръвна проба. Въпреки уваженото доказателствено искане по чл.192 ГПК жалбоподателят, в дадения от съда срок не е представил молба с копие за трета страна ВМА, поради което съдът е приел, че не се поддържа от оспорващата страна и с протоколно определение от 20.06.2023г. е отменено протоколното определение от 09.05.2023г., с което е било допуснато доказателственото искане на пълномощника на жалбоподателя по чл. 192 ГПК вр. чл.144 АПК. Противно на изложеното в жалбата, настоящият състав намира, че е спазена установената от закона форма, изискуема съгласно нормите на чл. 172 от ЗДвП вр. чл.59, ал.2 от АПК, като в нея се съдържат мотиви и фактически основания за издаването на административния акт. Несъстоятелни са твърденията в жалбата, че при налагане на конкретната ПАМ с оспорената заповед е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в непосочване на датата на извършване на нарушението. В ЗПАМ №23-4332-00095 от 20.02.2023г. фигурира изрично отбелязване, че на дата 15.02.2023г. в [населено място] с посочено конкретно местоположение, като съответстващо на това в АУАН, водачът управлява л.а., като при извършената проверка на водача отказва да бъде проверен с техническо средство за употреба на наркотични вещества или техните аналози, за което му е съставен и АУАН на 15.02.2023г. серия GA 898613 Т.е. в заповедта е посочена датата на извършване на нарушението, в същата е конкретно посочен и номера на съставения АУАН и датата на съставянето му, следователно твърденията за допуснато съществено процесуално нарушение, са неоснователни.

Въз основа на установените факти и приложимия закон, съдът намира, че обжалваната заповед съставлява индивидуален административен акт, издаден от компетентния орган в предписаната от закона форма и при наличие на законоустановените в чл. 171, т. 1, б. "б. " от ЗДвП предпоставки, като не се констатира пороци, обосноваващи нейната отмяна. Жалбата като недоказана и неоснователна следва да бъде отхвърлена. Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2, предложение последно от АПК, Административен съд София град, 67-ти състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на А. В. И., ЕГН [ЕГН] чрез пълномощник адв. Ч. /САК/ със съдебен адрес [населено място], [улица] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-4332-000905/20.02.2023 г. по чл. 171, т. 1,

б. „б“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор Р. Б. Н. в отдел "Пътна полиция" в СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Съдия: